

anden fidus i at støtte en regering. Det er vel, fordi man har noget at skulle have sagt over for den regering, som man støtter, ellers bliver det da efterhånden lidt kedsommeligt skulle jeg mene.

Kan vi ikke bare få en klar tilkendegivelse fra SF og fru Pernille Frahm af, at man bare ikke magtede den her opgave, da man støttede den tidligere regering? Forsæt med at rose Dansk Folkeparti og erkend, at Dansk Folkeparti har magtet opgaven. Vi har løftet et socialt ansvar, som Folketinget helt klart har over for en gruppe, ved at give dem et retskrav på det her, og det er et ansvar, som den tidligere regering ikke for-måede at løfte. Er det ikke bare realiteterne?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Hr. Martin Henriksen lægger ud med at sige, at han er fuldstændig ligeglad med, om jeg roser ham eller ej, og så slutter han af med at kræve, at jeg gør det. Det kan man altså godt blive en lillebitte smule forvirret af.

Så vil jeg minde hr. Martin Henriksen om, at der rent faktisk lå et beslutningsforslag fra SF, Socialdemokratiet og De Radikale. Der lå også et fra Dansk Folkeparti, og så valgte vi at trække vores, fordi vi gerne ville indgå i et samarbejde, så vi var sikre på at få et flertal. Det vil jeg bare minde hr. Martin Henriksen om.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Som jeg husker de tre partiers beslutningsforslag, der så blev trukket, rettede det sig jo alene mod udviklingshæmmede, men ikke mod andre unge med særlige behov. Så der var der i hvert fald en mangel i forslaget i forhold til det forslag, som Dansk Folkeparti fremsatte, og som nu ligger til grund for det lovforslag, vi behandler i dag.

Det, jeg lige hæftede mig ved, var, at ordføreren konstaterede, at man hermed ikke lever op til Salamancaerklæringen, når man propper folk ind i forløb, de ikke kan leve op til.

Jamen det giver jo slet ingen mening. Jeg vil gerne bede SF's ordfører bekræfte, at det lovforslag netop har sin styrke i det individuelt tilrettelagte, hvor man tager udgangspunkt i den enkelte unge og den enkelte unges behov i samarbejde med forældrene, med UU, altså Ungdommens Uddannelsesvejledning, med kommunen. Alt er rettet imod, at man tilrettelægger et indi-

viduelt forløb, og oven i købet er der et 12 ugers afklaringsforløb, hvor man sikrer, at man hen ad vejen også får set, hvad det nøjagtig er, den unge har brug for.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Salamancaerklæringen forpligter underskriverne til at sikre, at alle unge får en uddannelse i det normale system. Det er sådan set det, man forpligter sig til med den. Så er det rigtigt, at den ender med: så vidt det er muligt.

Det er sådan set ikke en kritik af fru Tina Nedergaard. Jeg tror ikke, at der er nogen, der lever op til Salamancaerklæringens ordlyd i sin fulde udstrækning, men at sætte det som et mål foran sig er meget væsentligt. Hver gang man gør et eller andet, der er anderledes for en gruppe mennesker, bevæger man sig væk fra det spor. Det er derfor, jeg nævner det i forbindelse med mulighederne for SU; det er derfor, jeg nævner det i forbindelse med, om vejledningen nu virkelig er sådan, at den lever op til det behov, der er; og det er derfor, jeg nævner det i forbindelse med kompetencepapiret.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Når nu man er så optaget af den erklæring, så kunne man have benyttet den til inspiration til et forslag, da man havde flertallet.

Men det, der er væsentligt, er jo netop, at vi med det lovforslag, vi behandler i dag qua Dansk Folkepartis forslag, jo sikrer, at det ikke alene er for en smallere gruppe, nemlig alene de udviklingshæmmede, sådan som SF havde foreslået, men også for andre unge med særlige behov. Den anerkendelse af, at vi er kommet dertil, synes jeg gerne jeg ville høre fru Pernille Frahm bekræfte.

Ligeledes ville jeg selvfølgelig også gerne høre en afsluttende begejstring. Jeg synes ikke, at man skal rose hverken Dansk Folkeparti eller Venstre unødigt, men skal vi ikke rose lovforslaget og det, at vi rent faktisk når frem til en situation, hvor disse udsatte unge får nogle fantastisk gode muligheder sammenlignet med i dag?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Efter den bølge af ophidsede reaktioner, jeg har fået for at komme med en ros, så tør jeg da slet ikke rose forslaget nu. Så bliver vi jo aldrig fær-